

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

εἰς Ἀγγλίαν.

Ὡς γνωστὸν, ἐν Ἀγγλίᾳ τρώγονται μεγάλα ποσότητες ἀμερικανικοῦ κρέατος, ὅπερ φέρεται ἐξ Αὐστραλίας καὶ Ἀμερικῆς δι' ἰδιῶν πλοίων, ἐχόντων ἰδιαζούσας ἀεροφυκτικὰς μηχανάς. Ὁ ἄλλ' πιεζόμενος ἰσχυρῶς, εἶτα δὲ ἀραιούμενος τάχιστα, ἀφαιρεῖ μεγάλα ποσὰ θερμότητος διὰ τῶν χώρων δι' ὧν διέρχεται, οὕτω δὲ προκαλεῖ ἰσχυρὰν ἀπόψυξιν τοῦ ἐντὸς τοῦ πλοίου διατηρουμένου κρέατος. Οὐ πρὸ πολλοῦ τὸ ἀτμόπλοιοι Elderlin, προωρισμένοι εἰδικῶς νὰ μεταφέρῃ κρέας ἐξ Αὐστραλίας, ἔφερον εἰς Ἀγγλίαν 25,000 προβάτων ἐσφαγμένων, ὧν τὸ κρέας ἦτο πεπηγὸς ἐκ τῆς ψύξεως διὰ τῶν φυκτηρίων μηχανῶν τοῦ ἀτμοπλοίου. Νεωστὶ κατεσκευάσθησαν τρία ἔτι ὅμοια ἀτμόπλοια πρὸς μεταφορὰν κρέατος, οὕτω δὲ τὰ κρεοπωλεῖα τῆς Ἀγγλίας θὰ προμηθεύωνται καθ' ἑβδομάδα 18,000 ἐσφαγμένων προβάτων ἐξ Αὐστραλίας, ἐχόντων βάρος 400 τόννων. Ἔτι μείζων εἶνε ἡ ποσότης τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Ἀγγλίαν μεταφερομένου πεπηγότος κρέατος. Ἡ ποσότης αὕτη ἀνῆρχετο ἐν ἔτει 1884 εἰς 27,000 τόννους ἡ δὲ κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξ Αὐστραλίας πωληθεῖσα εἰς τὰ κρεοπωλεῖα τῆς Ἀγγλίας ποσότης προβείου κρέατος ἀνῆλθεν εἰς 5,500 τόννους. Ἡ ὀλικὴ ἀξία τοῦ κρέατος τούτου ὑπολογίζεται εἰς 80-100 ἑκατομμύρια φράγκων ἐτησίως.

Τὸ κρέας τοῦτο εὕρισκει ἐν Ἀγγλίᾳ μεγίστην κατανάλωσιν, καθόσον δὲν διαφέρει ποσῶς τοῦ τῶν προσφάτων σφακτῶν. Τελευταῖον ἐγένετο ἀποπείρα πρὸς μεταφορὰν καὶ νωπῶν ἰχθύων ἐξ Ἀμερικῆς. Ἀτμόπλοιοι τῆς εταιρίας τοῦ Οὐδσγουορδ ἔφερον εἰς τὰ ἰχθυοπωλεῖα τοῦ Λονδίνου ὅλως νωπούς καὶ προσφάτους 35 τόννους σαλωμῶν, οὓς εἶχον διατηρήσει ἐντὸς τῶν χώρων τοῦ ἀτμοπλοίου, ὧν τὴν θερμοκρασίαν εἶχον καταβιβάσει 6—8 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν.

M*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ κύων τοῦ σὶρ Τζῶν Λούμπωκ. — Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς βρετανικῆς ἐπιστημονικῆς εταιρίας, ὁ διάσημος Ἀγγλος ἐπιστήμων σὶρ Λούμπωκ ἀνέγνω ἐν τῷ τμήματι τῆς βιολογίας ἐνδιαφέρον ὑπόμνημα περὶ τῆς διανοητικῆς ἰκανότητος τῶν κυνῶν. Προλογιζόμενος ἐκφράζει τὴν ἐκπληξίν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τόσο ἀτελῶς τὴν ἀληθὴ φύσιν τῶν ζῶων μεθ' ὧν συμβιοῖ.

Ἡ ἄγνοια αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι μέχρι τοῦδε ἐζητήσε νὰ διδάξῃ τὰ ζῷα, ἰδίως δὲ τοὺς κύνας, ἀντὶ νὰ προσπαθῇ νὰ γνωρίσῃ αὐτά. Προσπαθεῖ νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ τοῦ κυνὸς ἀντὶ νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν· εἶνε ἴσως πρακτικώτερον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς χρησιμότητος, ἀλλὰ ψυχολογικῶς εἶνε ἥττον ἐνδιαφέρον. Ὁ σὶρ Τζῶν Λούμπωκ δὲν διστάζει νὰ παραδεχθῇ ὅτι σύστημα τι διδασκαλίας ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν κυνῶν. Αὐτὸς οὗτος ἐπεχείρησε πειράματα κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ κυνός. Παρεσκεύασε τεμάχια ναστοχάρτου δέκα δακτύλων μῆκος ἔχοντα καὶ τριῶν πλάτος, ἐφ' ὧν ἐτύπωσε τὰς λέξεις «Τρώγω» «πίνω» «τέιον» «ἐξέρχομαι» κτλ. Ὅστις ἔβλεπε τὸν κύνα τοῦτον παρατηροῦντα τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρατεταχμένας συστοιχίας τοῦ ναστοχάρτου, ἐκλέγοντα τὴν λέξιν ἧς εἶχε ἀνάγκην, δὲν θ' ἀμφέβαλλεν ὅτι τὸ ζῷον τοῦτο ἦτο ἱκανὸν νὰ διακρίνῃ τὰς διαφόρους λέξεις καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ προσαγωγὴ μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς αἴτησιν. Τὰ τεμάχια τοῦ ναστοχάρτου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διακριθῶσι διὰ τῆς ὁσμῆσεως διότι ἀνενεοῦντο ἐκάστοτε. Τὸ πείραμα λοιπὸν τοῦτο ἀπέβλεπεν εἰς δοκιμὴν τῆς διανοητικῆς ἰκανότητος τοῦ κυνός. Μεθ' ὅλας ὁμως τὰς προσπάθειάς ἧς ἐπὶ τρίμηνον κατέβαλεν ὁ Λούμπωκ ὅπως διδάξῃ τὸν κύνα αὐτοῦ νὰ φέρῃ ἐντυπὸν τι ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸ δεικνυόμενον αὐτῷ, δὲν κατάρθωσε τοῦτο, εἴτε δι' ἑλλειψίν νοημοσύνης τοῦ κυνός τούτου ἰδιαιτέρως, εἴτε διότι τὸ πείραμα ὑπερέβαινε τὴν ἰκανότητα τοῦ γένους τῶν κυνῶν ἐν γένει. Οὐχ ἥττον ἐνδιαφέρον θὰ ἦτο τὸ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν τὰ ζῷα εἶνε ἱκανὰ ἀριθμητικῶν ἐννοιῶν.

Ὁ Λούμπωκ συνοπτικῶς παρερχόμενος τὰ γνωστὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πορίσματα μνημονεύει τῆς περιέργου παρατηρήσεως περὶ τῶν μονήρων σφηκῶν, αἵτινες κάμνουσι προμήθειαν ἐντόμων πρὸς διατροφήν τῶν ἐμβρύων αὐτῶν. Ἡ θήλεια, ἐν τῷ εἶδει τούτῳ τῶν σφηκῶν εἶνε πολλῶν μεγαλειτέρη τοῦ ἄρρενος· ἡ σφή· λοιπὸν φροντίζει ὅπως συναγάγῃ δέκα ἔντομα διὰ τὰ μέλλοντα θήλεα καὶ πέντε διὰ τὰ μέλλοντα ἄρρενα· ἐξ οὗ συνάγεται ὅτι ἡ σφή δύναται οὐ μόνον νὰ προεικάζῃ τὸ γένος τοῦ τέκνου της, ἀλλὰ καὶ ν' ἀριθμήσῃ τοῦλάχιστον μέχρι τῶν δέκα.

— Βρὲ ἀδελφέ, δὲν ξέρεις τί παθαίνω 'ς τὸ σπίτι μου. Ἐπῆρα μία ὑπηρετρίκα καὶ τὴν λένε Ἀννέτα. Ἀννέτα λέν καὶ τὴ γυναῖκά μου. Δε' ξέρεις τί σύγχυσι γίνεται ὅταν φωνάζω τὴ μὲν ἢ τὴν ἄλλη.

— Καὶ δὲν πέρνεις ἄλλη ὑπηρετρίκα μὲ ἄλλο ὄνομα;

— Μπά, θεὸς φυλάξῃ. Εἶμαι πάρα πολὺ εὐχарιστημένος μ' αὐτή.

— Τέτε τί νὰ σοῦ πῶ κι' ἐγώ... πάρε ἄλλη γυναῖκα.

— Γιατὶ τόσο βιαστικὸς, Κύριε Κ;

— Βιάζομαι, φίλε μου, γιατί ἔχω ἀφήσει τὴ γυναῖκά μου μονάχη 'στὸ σπίτι.

— Ἀ, ζηλιάρη, δὲν ἔχεις ἐμπιστοσύνη 'ς τὴ γυναῖκά σου;

— Ὡς τὴ γυναῖκά μου ἔχω, καὶ πολὺ μάλιστα· ἀλλὰ δὲν ἐμπιστεύομαι ἐν κτηνηρμένῳ ἀξιωματικῷ ποὺ κάθησε ἀπέναντι...